

Arrest

nr. 333 760 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 februari 2025 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE BOCK *loco* advocaat P. DE BLOCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en het christelijke geloof te belijden. U bent geboren in X op X 1996. Uw tante G.M. en haar echtgenoot J.B. namen u na uw geboorte in huis – in de hoofdstad Monrovia – omdat uw ouders geen geld hadden. Na de burgeroorlog kon u niet naar school gaan, maar werd u opgeleid als mekaniker. In 2011 werd u seksueel misbruikt door uw oom Joe toen uw tante het huis uit was. Nadat hij u misbruikte bracht hij een juju waarop u moest zweren dat u het nooit tegen iemand zou zeggen wat er gebeurde omdat u anders zou sterven. In de jaren die hierop volgden ontdekte u dat u zich aangetrokken voelde tot mannen.

U woonde bij uw tante tot 2018. Vanaf 2018 woonde u afwisselend bij uw tante en uw vriend Je.F.. U werkte vanaf dan in de Freeport haven. In januari 2020 ontmoette u Mr. N. aan de bandenwinkel in Freeport toen hij kwam om zijn banden te vervangen. Hij sprak u aan en gaf u een cola en wat geld. Verder gaf hij ook zijn telefoonnummer. Vanaf dan belde u af en toe met Mr. N.. In maart 2020 bood Mr. N. u aan om bij hem in te trekken. U besloot dit te doen. Ergens in april of mei 2020 had u een gesprek met Mr. N. over uw aantrekking tot mannen. Jullie spraken vervolgens jullie gevoelens voor elkaar uit en begonnen een seksuele relatie. In oktober 2020 overleed Mr. N.. U verliet Liberia op 16 oktober 2020. In november 2020 kwam u aan in Italië. Op 11 maart 2021 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ).

Op 22 juni 2023 nam het CGVS in het kader van dit eerste VIB een beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV). Op 15 december 2023 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS (arrestnummer 298799).

Op 18 juni 2024 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming (hierna VVIB) in bij de DVZ.

U legde ter ondersteuning van uw VVIB verschillende documenten neer: een doodsprentje van uw moeder en twee van haar kleinkinderen, zes foto's van het auto-ongeluk waarbij uw moeder en haar kleinkinderen omkwamen, twee foto's van een man die op een bed ligt met brandwonden, drie foto's van een man met brandwonden, een foto waarbij uw vader en uw moeder hun doodsprentjes zijn samengevoegd, een screenshot van een facebookpost van een profiel genaamd “Tiger Queen's Pawprints”, een brief van Ma.W.Mo. en een medisch attest dat uw littekens vaststelt. Op 22 oktober 2024 werd u in het kader van de ontvankelijkheidsfase van uw eerste volgende verzoek om internationale bescherming gehoord door het CGVS.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk dat u vervolgd zou worden bij terugkeer naar Liberia omwille van uw seksuele oriëntatie, moet immers worden benadrukt dat deze geenszins overtuigen.

Immers is het CGVS er in het licht van de elementen in uw dossier absoluut niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat zij overtuigend is met betrekking tot diens ervaringen en parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie.

Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagde er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Vooreerst wordt gewezen op uw verklaring waarom u in uw eerste verzoek om internationale bescherming, noch in de beroepsprocedure van dit eerste verzoek geen melding maakte van uw beweerde homoseksualiteit. U beweerde dat dit was omdat het in uw land een taboe is en u niet wist hoe ze hier in België over dachten (zie verklaring volgend verzoek, vraag 17). Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw VVIB, stelde u dat u bang was voor dezelfde behandeling in België als in Liberia (notities persoonlijk onderhoud VVIB, hierna NPOVVIB, p. 6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u ooit opzocht wat de situatie voor homoseksuele mensen was in België, stelde u van niet (NPOVVIB, p. 6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom niet, antwoordde u dat u rechtstreeks naar petit chateau ging en geen telefoon had. Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u daarna ooit opzoekwerk deed naar de situatie van homoseksuelen in België, antwoordde u van niet en haalde u opnieuw aan dat u geen telefoon had. Toen de dossierbehandelaar u er op wees dat er andere manieren zijn om aan informatie te geraken, antwoordde u dat er inderdaad andere manieren waren en dat u toen u nog in Liberia was Amerikaanse films had gezien waarin ze homoseksualiteit konden performen zonder problemen, maar dat u niet wist of het in België of in Europa ook zo was. U stelde dat u geen onderzoek deed om er meer over te weten (NPOVVIB, p. 6). Gezien u uw VIB indiende op 11 maart 2021 en u pas op 11 mei 2023 uw persoonlijke onderhoud had bij het CGVS in het kader van uw eerste VIB kan er wel degelijk aangenomen worden dat u in de **twee jaar en twee maanden** voor uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS zou nagegaan zijn wat de situatie was voor homoseksuele mensen in België. Bovendien diende u na de weigeringsbeslissing van het CGVS ook nog beroep in bij de RvV, waarvoor de procedure nog liep tot 15 december 2023. Het feit dat u hier **geen enkel** onderzoek naar zou gedaan hebben, terwijl dit volgens uw verklaringen in uw huidige verzoek de eigenlijke reden is waarom u niet naar Liberia kan terugkeren, is geenszins aannemelijk. Deze **totale desinteresse** ondermijnt bij voorbaat de geloofwaardigheid van uw homoseksualiteit. Daarnaast wordt er op gewezen dat u beweerde dat u in België een relatie begon met ene M.M. in maart 2023 (NPOVVIB, pp. 6, 12) die u vertelde over de situatie van homoseksuele mensen in België. Gezien u reeds twee maanden voor het persoonlijke onderhoud op het CGVS in het kader van uw eerste VIB en negen maanden voor het aflopen van de beroepsprocedure bij de RvV een homoseksuele relatie aanging in België met een man die u bovendien vertelde over de situatie van homoseksuele mensen in België, mag het duidelijk zijn dat uw verklaring dat u niet wist hoe homoseksualiteit werd behandeld in België geen steek houdt. **Het feit dat u dit aanhaalde als reden waarom u uw homoseksualiteit niet vernoemde in het kader van uw eerste verzoek, noch in de beroepsprocedure, weet dan ook absoluut niet te overtuigen en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw homoseksualiteit bij voorbaat.**

Verder blijkt ook uit uw andere verklaringen betreffende uw beweerde homoseksualiteit, dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan deze beweerde homoseksualiteit.

Zo gaf u tijdens het persoonlijke onderhoud met het CGVS in het kader van uw VVIB aan dat u uw aantrekking voor mannen ontdekte in 2015 – toen u 18 of 19 jaar oud was (NPOVVIB, p. 15). Daarnaast verklaarde u dat de gemeenschap in Liberia homoseksualiteit als een taboe beschouwde, dat homoseksuele mensen werden verbrand of soms naar de gevangenis werden gebracht én dat u reeds kennis had van deze negatieve houding ten opzichte van homoseksualiteit voor 2011 (NPOVVIB, p. 15). Gezien u aangaf dat u uw beweerde aantrekking voor mannen ontdekte toen u reeds 18-19 jaar oud was en u dit ontdekte binnen een homofobe context - die ook blijkt uit info waarover het CGVS beschikt - waarbinnen dit niet vanzelfsprekend was, mag er verwacht worden dat u coherente, doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen over de ontdekking van uw seksuele oriëntatie en de initiële beleving van deze seksuele oriëntatie binnen deze homofobe context alsook over het innerlijke proces dat gepaard ging met deze ontdekking en initiële beleving. **U slaagde hier echter allerminst in.**

Zo vroeg de dossierbehandelaar u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS in het kader van uw VVIB wanneer de eerste keer was dat u aantrekking voelde voor andere mannen. U antwoordde dat u enkele jaren nadat u misbruikt was door uw oom u na een tijdje gevoelens kreeg voor mannen omdat u Amerikaanse films zag en u zag dat het geen probleem was, het gaf u meer gevoelens en motiveerde u (NPOVVIB, p. 15). Later tijdens het onderhoud – toen u werd gevraagd naar specifieke situaties waarin u uw aantrekking voor mannen ontdekte – verwees u opnieuw expliciet naar deze films als hetgeen waardoor u uw aantrekking voor mannen ontdekte (NPOVVIB, p. 17).

Vervolgens vroeg de dossierbehandelaar u dan ook welke films u zag die u deden nadenken over uw aantrekking voor mannen, waarop u **vaagweg** antwoordde dat het er veel waren. Toen de dossierbehandelaar nogmaals vroeg naar de films die u deden nadenken over uw aantrekking tot mannen, antwoordde u dat het te lang was om ze in uw hoofd te houden sinds 2015-2016. De dossierbehandelaar

wees u op het feit dat als deze films daadwerkelijk een dergelijke belangrijke rol speelden in de ontdekking van uw aantrekking tot mannen, dat u toch zou moeten weten welke films het waren die een dergelijke impact hadden (NPOVVIB, p. 17). U antwoordde hierop dat dit het probleem was en stelde opnieuw dat u veel films keek. Het is echter geenszins aannemelijk dat indien er films waren die een dergelijke impact hadden op de ontdekking van uw homoseksualiteit, dat u **geen enkele** filmtitel zou kunnen noemen. **Het feit dat dit wel het geval was is, ondermijnt het doorleefde karakter van de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit dan ook bij voorbaat, wat op zijn beurt de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit onderuit haalt.**

Bovendien stelde u – toen u werd gevraagd naar de eerste keer dat u aantrekking voelde tot mannen – dat u naar vrienden zou gaan en hen zou proberen zeggen dat u hen leuk vind, maar dat zij u zouden zeggen, waarom breng je zoiets bij mij en dat jij vervolgens zou stellen dat je een grapje maakte zodat ze dit niet zouden verspreiden (NPOVVIB, p. 15). **Vooreerst wordt er op gewezen dat uw verklaringen in deze context dermate incoherent waren, dat er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.** Immers had de dossierbehandelaar u eerder gevraagd of u ooit aangetrokken was tot mannen **in Liberia voor uw relatie met Mr. N. in 2020.** U antwoordde van wel, maar zei dat ze niets toonden en dat u niet kon zeggen ik zie je graag, omdat ze dan vroegen waarom u hen complimenteerde (NPOVVIB, p. 14). Wanneer u vervolgens aangaf dat u **voor uw relatie met Mr. N.** reeds andere mannen had aangesproken en zei dat u hen leuk vond, vroeg de dossierbehandelaar tot welke andere mannen u eerder aantrekking had gevoeld, waarna u **geheel naast de kwestie** verwees naar een feest **in Gent** een maand voor het persoonlijke onderhoud. Toen de dossierbehandelaar nogmaals vroeg of u **in Liberia** ooit mannen aansprak en hen zei dat u hen leuk vond, sprak u uw eerdere verklaring tegen en stelde u **expliciet van niet.** U beweerde dat u **in Liberia** mannen enkel online aansprak en langs deze weg zei dat u hen leuk vond – via de app Gay Romeo en een andere app waarvan u de naam niet wist (NPOVVIB, pp. 14-15). Wanneer u dus echter de vraag werd gesteld wanneer u voor het eerst aantrekking voelde tot andere mannen, draaide u uw eerdere verklaring echter opnieuw om en stelde u dat u bij vrienden zou proberen om te zeggen dat u hen leuk vond. U stelde zelfs dat er een specifieke persoon was, L.L., bij wie u dit tot tweemaal toe deed (NPOVVIB, p. 15). **Gezien u in deze context tot tweemaal toe uw eerdere verklaringen geheel omdraaide, wordt de geloofwaardigheid ervan bij voorbaat op fundamentele wijze ondermijnd.**

Daarnaast wordt er op gewezen dat de verklaringen over uw gedrag in deze context een totaal gebrek aan voeling tonen met de leef- en gevoelswereld van iemand die daadwerkelijk zijn homoseksualiteit ontdekte en beleefde in een homofobe context als die van Liberia. U beweerde dat u L. vertelde dat u van hem hield omdat u hem wilde als partner (NPOVVIB, p. 18). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat u dacht dat er zou gebeuren toen u hem dit zei, zei u dat u dacht dat hij het zou accepteren. Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u dacht dat hij het zou accepteren zei u het volgende: “omdat voor mij, hoe hij er uit zag, ik zat niet in zijn geest, hoe hij over mij dacht, maar omdat we in dezelfde gemeenschap waren. Als je iets wilt, je gaat er gewoon op af en je zegt het. Dus ik wilde met hem praten (NPOVVIB, p. 19).” U verklaarde vervolgens dat L. nochtans nooit signalen had gegeven dat hij dezelfde gevoelens had voor u (NPOVVIB, p. 19). Toen de dossierbehandelaar u er vervolgens op wees dat het hem nogal riskant leek om tegen een andere man te zeggen dat u van hem hield wetende hoe de gemeenschap omging met homoseksualiteit, antwoordde u **geheel naast de kwestie** dat u en L. in dezelfde gemeenschap waren, dat u hem nog niet zo lang kende en dat jullie elkaar soms ontmoetten voor voedsel. Toen de dossierbehandelaar het nogmaals benadrukte dat het hem enorm riskant leek om iemand – die u nota bene niet erg goed kende – op een dergelijke manier aan te spreken wetende dat het in uw gemeenschap allesbehalve geaccepteerd werd om homoseksueel te zijn, beweerde u dat u het niet op een “rechtstreekse” manier deed. Toen de dossierbehandelaar nogmaals wees op het feit dat het vreemd was dat u een dergelijk risico nam terwijl er geen enkele indicatie was dat L. gelijkaardige gevoelens had, stelde u dat u een dergelijk gevoel niet kon verstoppen (NPOVVIB, p. 19). Nochtans lijkt het dat iemand die daadwerkelijk in een gemeenschap woont waar homoseksualiteit als erg negatief wordt behandeld – en waar homoseksuelen verbrand worden en in de gevangenis worden geplaatst, zo stelde u zelf (NPOVVIB, p. 15) – wel degelijk voorzichtigheid aan de dag zou leggen en niet zomaar zijn gevoelens zou uitspreken voor een man die hij nog niet zo lang kende die geen enkel signaal had gegeven dat de romantische interesse wederzijds was. Dergelijk complexloos en risicovol handelen is erg weinig aannemelijk in de homofobe context van Liberia. Bovendien stelde u dat dit reeds de tweede keer was dat u uw gevoelens kenbaar maakte aan L., wat het geheel ongeloofwaardig maakt (NPOVVIB, p. 19). Immers had u beweerd eerder al gezegd dat u L. leuk vond, waarop hij allesbehalve ontvankelijk reageerde, waarna u hem zei dat het een grap was (NPOVVIB, p. 15). **Het feit dat u beweerde dat u nogmaals het risico liep om hem te zeggen dat u van hem hield omdat u dacht dat hij “zou accepteren” – terwijl hij eerder het tegenovergestelde reeds had duidelijk gemaakt en er geen enkel signaal van wederzijdse interesse was – is gedrag dat op geen enkele manier te verenigen valt met de leef- en gevoelswereld van iemand die daadwerkelijk ontdekt dat hij aangetrokken is tot mannen in een homofobe context als degene in Liberia.**

De specifieke verklaringen die u maakte betreffende de ontdekking van uw homoseksualiteit en de initiële beleving ervan – door films en over het aanspreken van vrienden en hen duidelijk maken dat u hen leuk vindt – ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit reeds op fundamentele wijze.

De oppervlakkige en niet doorleefde verklaringen die u deed over het innerlijke proces dat gepaard ging met deze ontdekking ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit nog verder.

Wanneer de dossierbehandelaar u meer info vroeg over uw eerste gevoelens van aantrekking tot mannen antwoordde u **vaag en oppervlakkig** – u was “meer bevredigd” bij mannen en “meer comfortabel” dan bij vrouwen (NPOVVIB, p. 15). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om deze vage uitspraken van duiding te voorzien, bleek u hier niet toe in staat en stelde u **nietszeggend** dat u “intiem wilde zijn met de persoon” (NPOVVIB, p. 15). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg welke gevoelens en gedachten gepaard gingen met deze initiële ontdekking, antwoordde u opnieuw **oppervlakkig** – dat u “meer comfortabel” was om met mannen te zijn (NPOVVIB, p. 15). Toen de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat het niet vanzelfsprekend was dat u deze gevoelens had binnen uw gemeenschap en hoe u zich daarbij voelde of welke gedachten u hierbij had, antwoordde u – **vaagweg en zonder enige aandacht te schenken aan de opmerking van de dossierbehandelaar betreffende de negatieve houding van uw gemeenschap ten opzichte van homoseksualiteit** – dat u “meer liefde” voelde (NPOVVIB, p. 17). Het feit dat u enkel stelde dat u “meer liefde” voelde en verder geen enkele reflectie maakte toen de dossierbehandelaar u expliciet wees op het feit dat u ontdekte dat u aangetrokken was tot mannen in een gemeenschap die negatief staat ten opzichte van homoseksualiteit geeft nogmaals weer dat u geen voeling heeft met de eigenlijke situatie van iemand die daadwerkelijk ontdekt dat hij op mannen valt in een homofobe gemeenschap als die van Liberia. Toen u werd gevraagd om te verduidelijken wat u bedoelde met “meer liefde” bleek bovendien eens te meer dat uw verklaringen in deze context allesbehalve doorleefd waren. Immers verwees u plots naar Mr. N. die u veel cadeaus gaf (NPOVVIB, p. 17), wat **totaal naast de kwestie was** gezien u hem pas leerde kennen in 2020 en het in deze ging over de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit rond 2015. Het feit dat u plots over een geheel andere context praatte, toont aan dat u niet in staat was om geloofwaardige, doorleefde verklaringen af te leggen over het innerlijke proces dat u doorging toen u uw beweerde homoseksualiteit ontdekte.

Het feit dat u over dit innerlijke proces enkel vage verklaringen kon doen die u geenszins kon duiden, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw homoseksualiteit dan ook nog verder.

Daar er geen geloof wordt gehecht aan de ontdekking van uw homoseksualiteit, en bijgevolg aan uw eigenlijke homoseksualiteit, wordt de geloofwaardigheid van de homoseksuele relaties die u beweerdelijk zou gehad hebben in Liberia, met Mr. N., en in België, met M.M., eveneens ondermijnd.

Wat betreft uw relatie met Mr. N. worden nog enkele bijkomstige opmerkingen gemaakt. Zo wordt er op gewezen dat eerder reeds werd aangehaald dat uw verklaring waarom u in uw eerste VIB niets zei over uw homoseksualiteit geen steek hield en bijgevolg niet wist te overtuigen (zie eerder). Gezien u dezelfde verklaring gaf over waarom u niets zei over uw relatie met Mr. N. in uw eerste VIB – namelijk dat u niet wist hoe homoseksualiteit werd behandeld in België – wordt nogmaals gewezen op het feit dat deze uitleg niet weet te overtuigen. **Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw relatie met de Mr. N..**

Verder bleek u in uw eerste VIB erg onwetend over de omstandigheden van Mr. N. zijn dood en toonde u geen enkele interesse in wat er achteraf met hem gebeurde. Gezien u nu beweerde dat u in een relatie was met Mr. N. – nota bene de eerste man waarmee u ooit samen was en waaraan u beweerdelijk uw diepste geheimen had verteld (NPOVVIB, p. 20) – kan er nochtans verwacht worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn geweest.

De gebrekkige info die u had over Mr. N. zijn dood en het gebrek aan interesse die u toonde in wat er vervolgens gebeurde in deze zaak, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relatie met Mr. N. dan ook nog verder.

Ook wordt nog gewezen op het feit dat in uw eerste VIB reeds twijfels werden geplaatst bij uw tewerkstelling (en uw beweerde verblijf) bij Mr. N.. De geloofwaardigheid van dit verblijf wordt verder ondermijnd, nu u de omstandigheden van uw initiële contact met Mr. N. geheel wijzigde ten opzichte van uw vorige verzoek. Immers verklaarde u nu dat u Mr. N. leerde kennen toen u in een bandenshop werkte in januari 2020 en dat hij u later uitnodigde om bij hem te gaan wonen (NPOVVIB, pp. 8, 19), terwijl u eerder had verklaard dat u met hem in contact werd gebracht door een vriend van uw tante en voor hem ging werken (NPOVIB1, pp. 5, 14). Er kan echter niet ingezien worden waarom jullie elkaar nu plots op een andere manier hadden leren

kennen. Het feit dat jullie kennismaking in uw huidige volgende verzoek totaal anders verliep dan in uw eerdere verzoek - terwijl er toen ook al twijfels werden geplaagd bij uw verblijf bij Mr. N. - ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf bij Mr. N. dan ook. **Daar uw verblijf bij Mr. N. aan de basis lag van uw relatie met hem, wordt de geloofwaardigheid van deze relatie nog verder ondermijnd.**

Wat betreft de brief die werd geschreven door Ma.W.Mo., de coördinator bij LIPRIDE – een LGBTQ+belangenorganisatie in Liberia – die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek, wordt opgemerkt dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Verder betreft het duidelijk een frauduleus en gesolliciteerd document dat geenszins de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie kan herstellen. Immers wordt gewezen op het feit dat u tijdens het onderhoud met het CGVS in het kader van uw verzoek geheel incoherente en vage verklaringen heeft afgelegd over uw activiteiten bij LIPRIDE. Zo werd u tijdens het onderhoud gevraagd of u ooit naar activiteiten van Lipride ging, waarop u stelde dat u eenmaal naar hun kantoor ging, samen met Mr. N. en dat u daar wat mensen ontmoette en zo verbonden raakte met Maxwell. Wanneer u nogmaals werd gevraagd of u ooit iets van acties deed met LIPRIDE, zei u dat u niet veel activiteiten deed omdat u niet in het publiek wilde zijn en dat u via Mr. N. bijdragen zou leveren (NPOVVIB, p. 22). Wanneer u werd gevraagd of u nog andere zaken deed buiten de bijdragen die door Mr. N. werden gegeven, antwoordde u dat u niet in het publiek wilde gezien worden en voor donaties en programma's, indoor programma's, community awareness deed (NPOVVIB, p. 23). Wanneer u werd gevraagd wat voor indoor programma's dit dan waren, antwoordde u **vaagweg** dat u samen kwam met alle leden en een programma had. Toen u vervolgens werd gevraagd wanneer deze vergaderingen waren, kon u het echter **niet** zeggen. Als de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg hoe vaak u uiteindelijk naar zo'n programma ging, zei u plots dat u twee keer ging en voegde u er gissend aan toe dat het misschien voor een verjaardagsfeest was (NPOVVIB, p. 23). Wanneer u nogmaals werd gevraagd wat er werd gedaan tijdens zo'n programma, zei u vaagweg dat er eten werd geserveerd en ook water werd verdeeld (NPOVVIB, p. 23). Het feit dat u eerst verklaarde dat u **eenmaal naar LIPRIDE** ging, vervolgens zei dat u **niet veel activiteiten deed** en Mr. N. bijdragen zou laten leveren, om dan te zeggen dat u **wel deelnam aan indoor programma's** – die u niet kon situeren in de tijd – en vervolgens stelde dat u maar **twee keer** ging naar zo'n programma en dat dit **misschien** voor een verjaardagsfeest was, houdt geen steek en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent op fundamentele wijze. Het feit dat u verder inhoudelijk niets kon vertellen over deze programma's, of wanneer deze waren geweest, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid daar nog verder. Gezien uw verklaringen omtrent uw activiteiten voor LIPRIDE allesbehalve geloofwaardig waren, kan een brief die spreekt over uw activiteiten voor LIPRIDE niet anders dan frauduleus zijn. Bijgevolg kan ook deze brief geenszins de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie herstellen. Integendeel, het feit dat u frauduleuze documenten heeft neergelegd tonen aan dat u de Belgische asielautoriteiten heeft pogen te misleiden en ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid nog verder. .

Uit bovenstaande blijkt dan ook duidelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde homoseksualiteit, waardoor er ook geen vrees voor vervolging kan zijn bij terugkeer naar Liberia omwille van deze beweerde homoseksualiteit.

Wat betreft de overige documenten die u voorlegde, wordt er op gewezen dat de zes foto's van uw moeder en haar kleindochters, alsook de doodsprentjes hoogstens aantonen dat uw moeder en haar kleindochters overleden zijn in een verkeersongeluk. Hoewel het CGVS medeleven kan opbrengen voor deze tragische gebeurtenis, heeft dit echter geen invloed op de beslissing die wordt genomen in uw dossier. Immers verandert dit niets aan het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan uw beweerde homoseksualiteit.

Wat betreft de foto van de doodsprentjes van uw moeder en vader, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat uw ouders overleden zijn, wat evenmin de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit kan herstellen. Wat betreft de vijf foto's die u neerlegde van een persoon met brandwonden, wordt er op gewezen dat dit hoogstens kan aantonen dat de persoon in de foto brandwonden had. Dit kan geenszins de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit herstellen. Wat betreft de screenshot van een post van het profiel "Tiger Queens Pawprints" op Facebook, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat de persoon in de video's en foto's werd geout door een profiel "Tiger Queens Pawprints". Dit kan evenmin de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit herstellen. Wat betreft het attest van littekens dat u neerlegde, wordt er op gewezen dat u dit eerder neerlegde tijdens uw eerste VIB en dit bijgevolg geen nieuw element betreft.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 9 januari 2025 . Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- “ - Artikel 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;*
- Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955) ;*
- Artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 ;*
- Materiële motiveringsplicht ;*
- Zorgvuldigheidsbeginsel ;*
- Verbod van willekeur”.*

Het verzoekschrift verwijst vooreerst naar de motieven van de bestreden beslissing. Vervolgens worden de geschonden geachte bepalingen en beginselen geciteerd en theoretisch toegelicht.

Toegepast op verzoekers geval stelt het verzoekschrift het volgende:

“In onderhavig geval koestert verzoeker een gegronde vrees dat hij zal worden vervolgd omwille van zijn seksuele geaardheid.

[...]

In casu verliet verzoeker Liberia omwille van zijn seksuele geaardheid, het betreft dus een probleem dat ernstig is en een risico voor zijn leven of zijn vrijheid vormt. Zelfs indien er niet met absolute zekerheid zou kunnen worden vastgesteld –quod non- dat verzoeker in Liberia zou worden vervolgd indien hij daar was gebleven, dan nog dient op zijn minst te worden vastgesteld dat verzoeker een redelijke kans heeft dat vervolging plaats zal vinden.

[...]

In onderhavig geval riskeert Verzoeker gestraft te worden door de autoriteiten van Liberia alsook de bevolking aldaar omwille van zijn seksuele geaardheid. Hij toont dus zwaarwegende gronden aan dat hij in geval van terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade en zich niet door zijn land kan laten beschermen.

[...]

In casu baseert het CGVS zich enkel op haar unilaterale geloofwaardigheidscriteria maar haalt zij verder geen elementen aan die zij zou bronnen uit objectieve informatie en legt deze dan ook niet voor. Bijgevolg zijn de motieven van het relaas van Verzoeker door het CGVS niet weerlegd en zijn zij onweerlegbaar waardoor hem het voordeel van de twijfel dient te worden gegund.

[...]

In onderhavig geval is het duidelijk dat verzoeker zijn vervolging haar oorzaak kent in het behoren tot een bepaalde groep. Hij ontvluchtte Liberia immers omwille van problemen van seksuele aard en seksuele oriëntatie.

[...]

In voorliggende zaak is de bestreden beslissing ervan uit gegaan dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is, maar het CGVS stelt zich niet de vraag of het bestaan van een vrees voor vervolging kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd – quod non -, op zijn minst dient er te worden vastgesteld dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Er is geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens en het feit dat zijn verklaringen als ongeloofwaardig worden afgedaan. Verzoeker stelt dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat hij ten eerste getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker merkt op dat hij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten. Tevens voert verzoeker aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert, bewijst. Hij benadrukt tenslotte dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Derhalve hekelt verzoeker het feit dat het CGVS zijn verklaringen zomaar eenzijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig.

[verwijzing naar landeninformatie]

Overwegende dat verzoeker aanvankelijk niet durfde uitkomen voor zijn seksuele oriëntatie in het kader van zijn 1e verzoek tot internationale bescherming. Dat zulks te verantwoorden was en dat dit gegeven terecht dient te worden weerhouden als een nieuw element dat ertoe leidt een navolgende asielaanvraag ik overweging te nemen.

[verwijzing naar landeninformatie]

In casu merkt verzoeker op dat het CGVS er zich van moet vergewissen dat hij geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Het CGVS heeft deze oefening niet gedaan. Zo werden bijvoorbeeld geen mensenrechtenverslagen geverifieerd door het CGVS.

[...]

In casu moet worden vastgesteld dat voor zover er zou van kunnen worden uitgegaan – quod non - dat verzoeker geen afdoende bewijselementen kon voorleggen dient verzoeker zijn asielaanvraag als geloofwaardig te worden bevonden, aangezien :

- hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, dit rekening houdend met diens scholingsgraad en algemene intelligentie;*
- alle relevante elementen waarover hij beschikt zijn voorgelegd ;*
- de verklaringen van verzoeker zijn aannemelijk en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- verzoeker heeft zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend (verzoeker deed dit evenwel onmiddellijk bij zijn aankomst in België);*
- Dat hij gelet op de taboe rond homo-seksualiteit in beginsel niet durfde uitkomen voor zijn geaardheid.*
- verzoeker kan in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd.*

[...]”.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker “stuk 2: contract werkgever”.

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke

bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

5. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet

werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, randnr. 44). Verder wordt elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoeker bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoeker ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37). De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

6. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens wordt geschonden, dient erop gewezen dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal – en de Raad – in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

7. Op 22 juni 2023 nam verweerder in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 298 799 van 15 december 2023. Er werd geen geloof gehecht aan verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging wegens het overlijden van de heer N..

Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

8. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn voorliggend tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aanbrengt, noch dat dergelijke elementen voorhanden zijn, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

Verzoeker stelt in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming – voor het eerst – dat hij homoseksueel is en dat hij in Liberia een homoseksuele relatie had met de heer N..

Gezien dit, gelet op wat volgt, geen pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen vormen en verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat hij deze elementen niet eerder kon aanbrengen, betreffen dit geen nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Na analyse van de elementen in het dossier stelt de Raad immers het volgende vast:

- Verzoekers uitleg voor de reden waarom hij geen melding maakte van zijn homoseksuele geaardheid in zijn eerste verzoek om internationale bescherming en in de beroepsprocedure van dit eerste verzoek kan niet overtuigen. Zo stelt verzoeker dat hij geen melding maakte van zijn geaardheid omdat het in zijn land taboe was en hij niet wist hoe ze hier in België over dachten (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Evenwel heeft verzoeker nooit opgezocht wat de situatie voor homoseksuelen in België was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6), dit terwijl hij zijn eerste verzoek indiende op 11 maart 2021, het persoonlijk onderhoud meer dan twee jaar nadien plaatsvond op 11 mei 2023 en de procedure in beroep liep tot 15 december 2023. Verzoekers totale desinteresse ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden geaardheid. Bovendien gaf verzoeker aan dat hij een relatie begon met M.M. in maart 2023, die hem vertelde over de situatie van homoseksuelen in België (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 12), zodat verzoekers verklaring dat hij niet wist hoe homoseksualiteit wordt behandeld in België geen steek houdt. Wat betreft verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie over de reden waarom LGBTQ+-vluchtelingen hun geaardheid vaak verbergen, kan deze algemene informatie in verzoekers persoonlijk geval, gelet op het voorgaande, niet volstaan ter verschoning van zijn nalatigheid eerder melding te maken van zijn geaardheid.

- Verzoeker slaagt er niet in de ontdekking van zijn aantrekking tot mannen in 2015 en initiële beleving van zijn seksuele oriëntatie aannemelijk en doorleefd toe te lichten, laat staan deze te duiden binnen de homofobe context van de Liberiaanse samenleving waarvan hij zich duidelijk bewust was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Zo stelt verzoeker dat hij enkele jaren nadat hij misbruikt was door zijn oom gevoelens kreeg voor mannen omdat hij Amerikaanse films zag en zag dat het geen probleem was, maar kan hij geen enkele filmtitel noemen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 17). Gezien de voorgehouden impact van films op de ontdekking van verzoekers homoseksualiteit, ondermijnt verzoekers onmogelijkheid enige filmtitel te noemen het doorleefde karakter van de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid en bijgevolg ook de geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksualiteit. Daarnaast halen ook verzoekers wijzigende verklaringen over de eerste keer dat hij aantrekking voelde tot mannen de geloofwaardigheid van zijn ontdekking en homoseksuele geaardheid onderuit (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15). Voorts is niet aannemelijk dat verzoeker zijn vrienden zou aanspreken en hen duidelijk maken dat hij hen leuk vindt, noch dat hij zijn vriend L. tot tweemaal toe vertelde dat hij van hem hield (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 18). Dergelijk risicovol gedrag valt niet te verenigen met de leef- en gevoelswereld van iemand die daadwerkelijk ontdekt dat hij is aangetrokken tot mannen in een homofobe context als degene in Liberia.

- Verzoekers verklaringen over het innerlijke proces dat gepaard ging met deze ontdekking zijn oppervlakkig en niet doorleefd en ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksualiteit verder (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 17). Verzoeker maakte geen enkele reflectie met betrekking tot het feit dat hij aangetrokken was tot mannen in een gemeenschap die negatief staat ten opzichte van homoseksualiteit, hetgeen ervan getuigt dat verzoeker geen voeling heeft met de eigenlijke situatie van iemand die daadwerkelijk ontdekt dat hij op mannen valt in de context van een homofobe samenleving.

- Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, wordt evenmin geloof gehecht aan de homoseksuele relaties die verzoeker in Liberia, met de heer N., en België, met M.M., zou hebben gehad.

- Bovendien bleek verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming erg onwetend over de omstandigheden van de dood van de heer N. en toonde hij geen enkel interesse in wat er achteraf met hem gebeurde. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers relatie met N. nog verder. Verder dient erop gewezen dat reeds in het kader van verzoekers eerst verzoek om internationale

bescherming twijfels werden geuit over verzoekers tewerkstelling en verblijf bij de heer N. en dat de geloofwaardigheid van dit verblijf verder wordt ondermijnd nu verzoekers verklaringen over zijn kennismaking met N. in het kader van onderhavig verzoek gewijzigd zijn tegenover zijn vorige verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, p. 19; notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoek, p. 5, p. 14). Het feit dat deze kennismaking in verzoekers huidig verzoek totaal anders verliep dan in zijn eerste verzoek – dit terwijl er in het kader van zijn eerste verzoek al twijfels waren over zijn verblijf bij de heer N. – ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf bij de heer N..

- De brief die werd opgesteld door Ma.W.Mo., de coördinator bij de Liberiaanse LGBTQ+-belangenorganisatie LIPRIDE, kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid niet wijzigen, noch verzoekers homoseksuele geaardheid aantonen. Immers zijn verzoekers verklaringen over zijn activiteiten voor LIPRIDE incoherent, vaag en allesbehalve geloofwaardig (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22-23), zodat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers aanwezigheid daar. Bijgevolg kan slechts worden vastgesteld dat deze brief, die spreekt over verzoekers activiteiten voor LIPRIDE, een document betreft dat verzoekers verklaringen niet bewijskrachtig kan ondersteunen.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad geen enkel geloof aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid, noch aan zijn beweerde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Liberia omwille hiervan.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zo verzoeker in het verzoekschrift stelt dat geen rekening werd gehouden met het feit dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er is gebeurd, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel (begin van) bewijs bijbrengt ter adstructie van zijn voorgehouden getraumatiseerde of verwarde toestand, laat staan aantoon dat deze vermeende toestand een impact heeft (gehad) op de door hem afgelegde verklaringen.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de strafbaarheid van homoseksualiteit in Liberia. Hij gaat er echter aan voorbij dat geen enkel geloof wordt gehecht aan zijn homoseksuele geaardheid, zodat deze informatie niet dienstig wordt bijgebracht. Deze landeninformatie heeft bovendien geen betrekking op zijn persoon en kan geenszins de voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid weerleggen.

Verzoeker komt voor het overige in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn homoseksuele geaardheid en zijn vrees voor vervolging, het geven van theoretische beschouwingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch zijn homoseksuele geaardheid en gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij al vier jaar uit zijn land van herkomst verwijderd is, derhalve al serieus vernocht geraakt is met de Belgische normen en waarden en aldus een “*verwesterst profiel*” heeft. Hij voegt bij het verzoekschrift zijn tewerkstellingscontract (stuk 2).

Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf en werkzaamheden in België bij terugkeer naar Liberia een risico loopt om vervolgd te worden in Liberia. Hij concretiseert op generlei wijze dat hij bij terugkeer naar Liberia zou worden vervolgd, noch licht hij toe wie hij zou vrezen.

Bovendien verduidelijkt verzoeker niet waarom hij dit element niet eerder heeft aangebracht.

Verzoekers voorgehouden verwesterd profiel vormt bijgevolg geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (een doodsprentje van verzoekers moeder en twee van haar kleinkinderen, zes foto's van het auto-ongeluk waarbij verzoekers moeder en haar kleinkinderen omkwamen, twee foto's van een man die op een bed ligt met brandwonden, drie foto's van een man met brandwonden, een foto waarbij verzoekers vader en moeder hun doodsprentjes zijn samengevoegd, een screenshot van een facebookpost van een profiel genaamd "*Tiger Queen's Pawprints*", een medisch attest dat verzoekers littekens vaststelt) zodat deze motieven, die terecht en pertinent zijn, onverminderd overeind blijven.

11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Kosten

12. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftientwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS